

โมกมัน

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Wrightia arborea* (Dennst.) Mabb.

วงศ์ : APOCYNACEAE

ชื่ออื่น : แนนแก เส้ทือ (กะเหรี่ยง แม่ฮ่องสอน) มกมัน (สุราษฎร์ธานี) มุกน้อย (ไชย นครพนม เหนือ)

มุกมัน (น่าน สุราษฎร์ธานี) โมกน้อย (กลาง เหนือ) โมกมัน (กลาง นครศรีธรรมราช)

พรรณไม้ประจำจังหวัด : ราชบุรี

ลักษณะทั่วไป : เป็นไม้ยืนต้นผลัดใบขนาดใหญ่ สูง 20 เมตร เปลือกของลำต้นเป็นสีน้ำตาลหรือสีเทาอ่อนและมียางขาว ใบเป็นใบเดี่ยว ออกเป็นคู่ตรงข้ามกัน แผ่นใบรูปรีป้อม หรือเป็นรูปไข่ ปลายใบและโคนใบแหลม ขอบใบเรียบเนื้อใบบาง ออกดอกเป็นช่อตามปลายกิ่ง กลีบรองดอกและโคนกลีบเชื่อมติดกันเป็นรูปท่อ ปลายกลีบแยกออกจากกันเป็น 5 กลีบ ดอกแรกบานจะมีสีขาวอมเหลือง ข้างนอกเป็นสีเขียวอ่อน ผลเป็นฝักรูปทรงกระบอก ฝักฝักขรุขระ ฝักแก่เต็มที่จะแตกออกเป็นร่อง เมล็ดเป็นรูปยาว

การกระจายพันธุ์ : พบในป่าเต็งรัง ป่าผสมผลัดใบ และป่าดิบแล้ง ในทุกภาคของประเทศไทย ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเล 50 - 1,200 เมตร

ออกดอก : มกราคม - มีนาคม ผลแก่ มีนาคม - พฤษภาคม

การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด

ประโยชน์ : เนื้อไม้ ใช้ทำเครื่องกลึง เครื่องเล่นสำหรับเด็ก เครื่องเขียน ตะเกียบ ไม้บุผนังห้อง เปลือก แก้วโรคลดทะราด แก้วโรคไต แก้วท้องร่วง ฆ่าเชื้อราเมฆา แก้วตัวพยาธิ แก้วตกโลหิต ฆ่าพยาธิผิวหนัง แก้วเสมหะ แก้วจุกเสียด แก้วกำเืด แก้วโลหิต แก้วบิด แก้วเน ขับโลหิตเสีย แก้วลมสันดาน แก้วเลือดร้อนอันคั่งอยู่ภายในท้องให้ตก แก้วโรคร้ายในท้อง แก้วโลหิตร้าย ขับเลือด ราก ขับลม แก้วลมสันดาน แก้วท้อง แก้วบวม แก้วตัวพยาธิ แก้วตกโลหิต แก้วโรคลมที่เกิดขึ้นด้วย ใบ ขับเหงื่อคนไข้ในโรคท้องมาน แก้วน้ำเหลือง แก้วท้องมาน แก้วดับพิษาร ดอก เป็นยาระบาย แก้วท้อง แก้วบวม แก้วตัวพยาธิ แก้วตกโลหิต ผล แก้วโรคราเมฆา ฆ่าแมงที่กินพืช แก้วหืด แก้วกมูก แก้วท้อง แก้วบวม แก้วตัวพยาธิ แก้วตกโลหิต ยาง จากต้น แก้วบิดมูกเลือด

